

Řádky z Kladna

David Prentis

Nový rok začne dvojkou místo jedničky. Rok 2000 je vlastně posledním rokem 20. století a druhého milénia. Očekávání spojená s tímto novým rokem jsou různá a ne všechna jsou dobrá. Očekává se nový začátek, ale čeho?

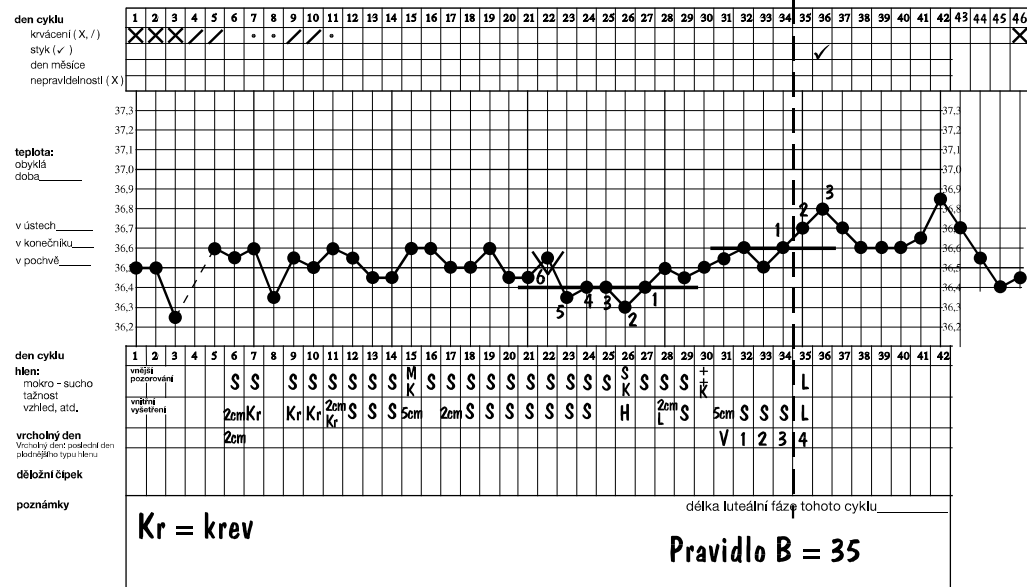
Příznivci hnutí New Age (Nový Věk) např. mají představu, že křesťanská éra („doba ryby“) končí rokem 2000 a začíná „doba vodnáře“, ve které bude jedno globální náboženství Nového Věku. Hnutí vítá každé „tolerantní“ náboženství, ne však křesťanství, které vyznává jediného Spasitele Ježíše Krista. K Novému Věku patří také moderní představa, že každý může sám pro sebe rozhodovat, co je dobré nebo špatné. V praxi vidíme, že existuje tendence tlačit na lidi, aby přijímali další a další praktiky sexuální revoluce či kultury smrti, které jsou naprosto neslučitelné s křesťanskou vírou a morálkou, např. antikoncepce, potraty, pornografie, homosexuální aktivity. Přestože mají zájem o regulaci počtů, odmítají tito lidé PPR. Důvodů je více: nedá se jím vydělat velké peníze, žena je přitom samostatná a ne pod kontrolou lékaře, nehodí se na zábavný sex a promiskuitu, nedá se jím kazit mládež a rozbít rodiny, vyžaduje abstinenci a tím ukazuje na možnost čistého způsobu života.

Je možné, že příznivci Nového Věku a kultury smrti (která vlastně žádnou kulturou není) budou chtít použít jubilejní rok k definitivnímu prosazení svých neblahých cílů. Světová tendence je utahovat šroub nového totalitarismu nečetnými pseudoprávy pod praporem demokracie. Přitom se pečlivě ignoruje základní právo člověka na život. Je to všechno hrozné ale nemáme se děsit. Na jejich straně je sice obrovská moc a nepředstavitelné množství peněz. Na naší straně je ale pravda; je podivuhodné, jaký proto před námi mají strach, i když jsme tak bezmocní a chybní. Naše moc je v pravdě, a systém založený na lži nemá dlouhé trvání. Nezapomínejme, že nehledě na to, jak budou zlí lidé zuřit, bude příští rok 2000. výročí počtů našeho Pána a Boha Ježíše Krista v Panně Marii mocí Ducha Svatého a jeho narození v Betlémě. I v případě, že to nebude viditelnější, než když Pán Ježíš tato slova po prvé vyslovil v Nazaretu, bude to MILOSTIVÉ LÉTO PÁNĚ. V něho máme klást svou naději.

... ABYCH
VYHLÁSIL
MILOSTIVÉ
LÉTO PÁNĚ.

Lukáš 4,16

denní záznam číslo _____ měsíc _____ rok _____ dřívější cykly: nejkratší 17 nejdelší 37
jméno _____ věk 49 počet dosavadních záznamů hodně
adresa _____ trvání tohoto cyklu 45 dnů
PSC _____ telefon _____ nejdříve zjištěný první den zvýšených teplot nad dolní hladinou _____

Cyklus

John F. Kippley

Tento záznam cyklu poslala žena v přechodu. Může mít určitou cenu i pro jiné páry v podobné situaci.

Zaprvé, věk 49 let je pro přechod celkem normální. Průměrný věk pro menopauzu je 50 let. Jako menopauzu označujeme u ženy zastavení funkce vaječníků, což se projeví tím, že přestane menstruat.

Všimněte si také, že její cykly mají rozpětí 17-37 dní. Řekla nám, že větší na jejich cyklů v minulých dvou letech trvala 24-27 dnů, ten 17ti-denní cyklus označuje začátek jejího přechodu a ten 37mi-denní bezprostředně předcházal cyklu na záznamu.

Špinění od 7. do 11. dne bylo pro ni nové, dříve mívala jen 5 dní menstruace.

Teplotní křivka a hlenový příznak byly nezvykle rozladěné. Všimněte se, že se 23. den snížila teplota. Protože se dá logicky předpokládat, že nižší teploty odpovídají zvýšení hladiny estrogenu, očekávali bychom téměř současný výskyt hlenu. Ona však zaznamenala hlen až čtvrtý den snížených teplot.

Nesoulad mezi teplotou a hlenem pokračoval až do začátku III. fáze. 28. dne začala teplotní křivka stoupat a následující den byl suchý, což dávalo naději na hladkou shodu vysychání se vzestupem. 30. den se však objevilo velké množství hlenu a ještě 31. den byl tažný. Čtvrtým dnem po vrcholu byl tedy až 35. den cyklu a teplotní křivka poskytla dostatečnou kontrolu pro pravidlo B.

Když předpokládáme luteální fázi 14 dnů, pak byl vrcholný den (31) lepším indikátorem předpokládané ovulace nežli první den vzestupu (28).

Když mají manželé tak dlouhé cykly, jako je tento, delší než jsou dosud zvyklí mít, je nasnadě otázka, zda mohou předpokládat, že budou od té doby všechny cykly dlouhé. Rozhodně ne. Není neobvyklé, že jsou jeden nebo dva takto dlouhé cykly následovány cyklem velmi krátkým.

Praktický závěr je, že v tomto období života bude možná moudré zopakovat si pravidla opatrnějšího přístupu k I. fázi. Navrhuji považovat za neplodné jen první tři dny silnějšího krvácení, což z estetického hlediska znamená zdržet se styku během menstruace (to je standardní pravidlo Billingsovy ovulační metody). Skutečně suché dny po menstruaci je možno považovat za I. fázi, ovšem jen s ohledem na obvyklou délku hlenového příznaku. Pokud mívá žena méně než pět dní výskytu hlenu od jeho začátku do vrcholu, nedoporučujeme používat pravidlo posledního suchého dne. Snad s výjimkou případů, kdy měla žena krátký hlenový příznak po celá svá plodná léta a používala přesto úspěšně pravidlo posledního suchého dne. My považujeme pětidenní hlenový příznak pro pravidlo posledního suchého dne za minimum a samozřejmě, má-li žena hlenový příznak 6-9 dnů, bude mít dřívější varování.

Některé páry s vážným důvodem k předcházení těhotenství, omezí v tomto období svůj styk na III. fázi, protože vědí, že většina neplánovaných těhotenství má původ ve styku během prodloužené I. fáze. Většina z nich je sice výsledkem styku v den s výskytem nějaké známky plodnosti, jako je např. méně plodný typ hlenu nebo otevírání čípku, ale některá jsou zcela nevysvětlitelná těhotenství „suchého dne“. V případě vážných důvodů nebude v této fázi života snad pro mnohé páry zdrženlivost příliš těžké.

Většina manželů má teď navíc dopívající, nebo mladé dospělé děti, které zakoušejí různá sexuální pokušení. Doufáme, že dokáží obětovat jakékoliv své potíže se zdrženlivostí jako modlitbu za své vlastní děti, že spojí své těžkosti s trpícím Kristem jako modlitbu za obnovení ctnosti čistoty v dnešní době na celém světě.

[CCL Family Foundations, Volume XXVI, Number 2, září-říjen 1999, str. 2.]

Antikoncepční mentalita

John F. Kippley

V nedávné debatě byla položena otázka: „Může manželský pár používat PPR s antikoncepční mentalitou?“ Jsem přesvědčen, že bylo použito naprosto nesprávné terminologie. Jedno latinské přísloví říká *Agere sequitur esse*. To doslova znamená: „Dělání následuje bytí.“ Jinak řečeno, „Co děláme je důsledkem toho, co jsme.“

Tedy, jsme-li ve svém srdci pro antikoncepci, budeme se chovat antikoncepčně. Pokud však žijeme z víry a nepoužíváme antikoncepci, ani když nás stojí čistota velké přemáhání, nemáme antikoncepční mentalitu. Opakuji: mít antikoncepční mentalitu znamená v první řadě a hlavně myslet, že je morálně přípustné chovat se antikoncepčním způsobem. Když však je někdo přesvěd-

čen, že je takový způsob jednání nemorální a používá čistou periodickou abstinentenci, aby se nemusel chovat antikoncepčně, jak může být pak obviněn z antikoncepční mentality?

Odkud přicházejí tyto názory? Opakovaně se setkávám se zápornými prohlášeními o používání PPR s „antikoncepční mentalitou“. Nepochybuji o tom, že může být PPR zneužíváno. Víte o nějakém Božím daru, který nemůže být zneužit, včetně samotné lidské sexuality? Člověk může říci, že pravděpodobně existují lidé, kteří užívají PPR „sobecky“. Možná, že existují. A zase je těžké představit si nějaký Boží dar, který není možno užívat sobecky: čas, peníze, talent. Jiní mohou mít negativní vztah k dětem. Nebo spíše se bojí dalšího dítěte a někteří mohou být prostě příliš vázáni na kulturu, ve které žijí.

Ale a jsou jakkoli nesprávně směřováni, když poctivě zápasí a užívají k předcházení těhotenství výhradně přirozené metody, nelze o nich říci, že mají antikoncepční mentalitu.

Měli bychom i přesto učit?

Některí naši učitelé si začínají dělat starosti, zda neučí páry PPR za nesprávných okolností. Jsem přesvědčen, že to je zbytečná obava.

Zaprvé, uvažte, jak se v LPP namáháme, abychom povzbudili štedrost vůči životu. Hned ve druhém setkání kurzu se zaměřujeme na štedrost ve službě životu a nabízíme manželům text, který toto téma zpracovává v učebnici *Umění PPR* (str. 44-45). Později připomínáme, že je manželství pro rodinu a radíme manželům, aby neodkládali těhotenství bezdůvodně. Povzbuzujeme je také k tomu, aby se modlili za to, jakým způsobem budou používat PPR. Zvažte všechny texty v *Umění PPR*, které poskytují povzbuzení a pomoc v docílení těhotenství a varují před užíváním nepřirozených metod za tímto účelem (str. 167-171). Kde by člověk jinde našel takové rady?

Zadruhé si uvědomte, že štedrost k životu neznamena jen děti zplodit, ale také je vychovávat. Pak zvažte důraz LPP na ekologické kojení a sounáležitost matky a dítěte. Kde jinde slyší manželé takové informace v celé síti křesťanských služeb? Bohužel, je LPP v tomto směru asi jediná.

Zatřetí, buďme realisty. Jak by to vypadalo, kdybychom všichni přestali učit z obavy, že toho někdo zneužívá? Měli by všichni manželé, kteří se teď učí PPR, každý rok dítě až do menopauzy? O tom velmi pochybuji. Mám podezření, že by většina z nich přistoupila na antikoncepční řešení, které volí jejich přátelé a příbuzní.

Začtvrté, zvažte, co vlastně učitelé apoštolátu LPP učí. Neučí zdravý, rodině nepřátelský způsob antikoncepce. Ne, učí manželskou čistotu. Volají ke štedrosti k životu a k tomu, aby dítě dostalo ten nejlepší začátek v životě pomocí ekologického kojení. Naplňují výzvu papeže Pavla VI. v *Humanae vitae* §26:

„Velkodušné úsilí o věrnost k Božímu zákonu přináší dobré plody. Jedním z nejcennějších je, že manželé nezřídka pocítují touhu sdělit druhým své zkušenosti. Do širokého rámce povolání laiků zapadá nový a významný způsob vzájemného apoštolátu lidí s podobným životním

údělem: **manželé sami si jsou apoštoly a vůdci jiných manželů.** Mezi tolika způsoby apoštolátu se zdá tento jedním z nevhodnějších.“
Učitelé LPP splňují poslání Jana Pavla II. ve *Familiaris consortio*, §33.7:

„K nutným předpokladům [správného života v manželství] patří však také znalost těla a cyklů jeho plodnosti. V tomto smyslu **se musí udělat všechno, aby všichni manželé, a především mládež, mohli pomocí jasných, přiměřených a solidních informací od manželských dvojic, od lékařů a jiných odborníků dospět k takové znalosti.**“

A §35:

„Se zřetelem na problém mravně správné kontroly porodnosti musí si vzít církevní společenství v přítomné době za úkol účinně přesvědčovat a nabízet *konkrétní* pomoc těm, kdo chtějí opravdu *odpovědně* prožívat své otcovství a mateřství.“

Vyučování PPR v apoštolátu LPP se manželé stávají spolupracovníky na jednom z nejvýznamnějších úkolů naší doby. Bez obnovení manželské čistoty nezastavíme potraty. Bez obnovení čistoty nemůže dojít k opravdové obnově v církvi, ať už rozumíme pojem „církev“ jakýmkoli způsobem.

Modleme se všichni za dar vytrvalosti.

[Pozn. red.: *Pokud cítíte, že vás Pán Bůh volá, abyste se stali učiteli PPR, spojte se s centry LPP v Kladně nebo ve Zlatých Moravcích.*]

[CCL Family Foundations, Volume XXVI, Number 1, červenec-srpen 1999, str. 5.]

Bolest neplodnosti

V květnu 1999 uveřejnila LPP ve svém bulletin v USA dopis čtenářky N.B., která popisuje bolest spojenou s neplodností. Z odpovědí na její dopis jsme vybrali následující dvě.

Dopis N.B. uhodil unás na citlivou strunu, protože s manželem už téměř 12 let jedeme na tomtéž emocionálním toboganu. Máme tutéž bolest, jako ona. Možná, že jí může trochu pomoci náš pohled zpět.

Chci se zmínit obzvláště o některých bodech, počínaje způsobem, jak přijmout tu zdánlivou hojnost plodnosti všude kolem vás. Z nějakého důvodu mně dal Pán Bůh milost právě tohle nést poměrně snadno. Jako N.B. jsem i já pracovala ve zdravotnictví. Byla jsem jak smutná, tak otrávená, když jsem viděla šestnáctileté pacientky, které přicházely do poradny pro těhotné, spokojené se svým těhotenstvím přesto, že otcové dětí už opustili město, aniž by je vůbec napadlo být opravdovými otci dětí, které zplodili. Novinové zprávy o zneužívaných dětech na mne také působily velmi depresivně. Proč se rodily děti dětem, prostitutkám, drogově závislým a lidem, jejichž rodinný život byl v nepořádku, jen aby vyrůstaly bez otců, zanedbávané a někdy zneužívané až k smrti? Proč jim a ne nám?

Pokud jde o přátele a příbuzné, to byla jiná věc. Dokázala jsem oslavovat jejich těhotenství a být nadšená jejich dětmi. Nepochybuji o tom, že to byl Boží dar, možná podpořený mou vlastní touhou po dítěti, že každé těhotenství mne

upevňovalo ve vědomí, že je to překrásný zázrak a že se přece může jednou stát i pro nás. V této protidětské, protirodinné a životu nepřátelské společnosti je každé nové dítě radostnou událostí. Modlete se tedy za milost schopnosti radovat se z krásy nového života, i když není dopřána Vám osobně. A snažte se rozumět, že nikdo nemůže úplně chápat tu hlubokou a ničivou bolest neplodnosti, pokud sám nezažil její drtivý úder. Usnadní Vám to odpouštět lidem nešikovné pokusy Vás povzbudit.

Pokud jde o budoucnost, chtěla bych N.B. povzbudit. Horlivě se modlím, aby byla operace městkové kýly jejího manžela úspěšná. Pokud se to neprokáže do roka, doporučila bych jim adopci. Je to nádherný způsob budování rodiny! My jsme přijali do naší rodiny adopcí dvě krásné děti, obě několik dní po narození.

Adopce Vás *nemusí* nutně ošidit ani o zkušenost kojení. Naše děti jsou zdravé, bystré a cítí se bezpečně částečně i proto, že měly dobrý začátek s kojením podle potřeby. (Naše dcerka, které jsou právě dva roky, je stále ještě kojená.) Věřím, že i kojení přispělo hodně k utišení bolesti neplodnosti. Naše děti jsou světlem našeho života a my jsme v každém směru jejich tatínek a maminka. Netoužím po tom, abych *místo nich* měla své vlastní. Ony *jsou* mé vlastní. Pokud mám nějakou touhu ohledně našeho syna a dcery, přála bych si, aby byly vyrostli v *mém* lůně a abych je byla směla porodit.

Při tom všem je důležité, aby ti, kteří byli požehnáni plodností, pochopili, že bolest neplodnosti nikdy úplně nezmizí. Každý měsíc doufám a modlím se, abychom zase počali (naše první dítě zemřelo v prvních týdnech mého jediného těhotenství před sedmi lety) a každý měsíc jsem nešťastná, když přijde menstruace. Nevím, proč pro nás Pán Bůh zvolil tuto cestu, ani kam nás povede dál. Někdy je i těžké přijmout to jako jeho vůli. Jindy nemohu uvěřit jeho štědrosti v tom, že nám dal naše dvě nádherné děti.

Cítím s N.B. a modlím se za ni a jejího manžela a všechny páry, které zápasí s neplodností. Podíl na Kristově utrpení je součástí našeho života a každý nese nějaký kříž. My neseme tento a s Boží milostí, láskou, pomocí a modlitbami druhých, nebude naše jho tížit a naše břemeno bude lehké.

M.D., Wisconsin.

Když jsme se s manželem v roce 1995 vzali, chtěli jsme hned od začátku děti. Mé cykly byly vždy zcela normální, tak jsme mysleli, že bude snadné docílit těhotenství. Drželi jsme se všech doporučení LPP, ale po deseti cyklech bez početí jsme začali mít starost. U manžela byla zjištěna městková kýla a podrobil se operaci, která měla napravit sníženou pohyblivost spermií.

Věděli jsme, že bude trvat několik měsíců, než se začnou vyvíjet normální spermie a tak jsme čekali a doufali. Uplynul rok a ještě jsme nepočali, bylo potřeba rozhodnout, co podnikneme dál. Tři z našich přátel měli mezitím děti a po každé, když jsem je chovala nebo mluvila s někým o dětech, rozplakala jsem se. Někdy byla bolest, kterou jsme oba cítili úplně nesnesitelná, ale díky PPR, naší víře a pevnému manželství, mohli jsme se v těchto těžkých dobách vzájemně podporovat.

Boží přítomnost byla vždy středem našeho manželství a tak jsme vložili svou touhu po dítěti do rukou Páně a prosili jsme, a se stane jeho vůle. Od té chvíle jsme s manželem oba silně cítili povolání k adopci dítěte. Dokud jsme se vroucně a dlouho modlili za těhotenství, ani nás nenapadlo zeptat se Pána, jestli je to jeho vůle. Jakmile jsme otevřeli srdce jeho Božskému plánu, byla nám odpověď jasná. Naši příbuzní a přátelé nemohli pochopit, proč vůbec nezkoušíme léčbu neplodnosti dříve, než podáme žádost o adopci, zvláště proto, že nám bylo oběma teprve 27 let, ale my jsme oba cítili po tomto rozhodnutí zvláštní pokoj.

Zažádali jsme o adopci v dubnu 1998 a stali se na nový rok 1999 rodiči Ellie Rose. Po dvou letech čekání a proseb za dítě jsme dostali odpověď na tutéž otázku, kterou si klade N.B.: „Proč dává Bůh děti jiným a nám ne?“ Odpověď zněla, že nám Bůh chtěl od samého začátku dát Ellie Rose; bylo jen potřeba, abychom se otevřeli jeho plánu. Pokaždé, když se na ní podívám, nedovedu si představit, že jsme téměř propásli možnost být milujícími rodiči naší Ellie jen proto, že jsme chtěli dítě, které bylo naše po biologické stránce. Máme ji tak rádi a stala se obrovskou radostí našeho života.

Ted jsme připraveni přijmout druhé dítě. Existuje víc než jeden způsob plánování rodiny! Nedávno se u nás zastavil kněz, který nás oddával, a řekl nám, že byli nějakí starší manželé v jeho farnosti tak dojatí naším rozhodnutím pro život, že věnovali \$5.000 jako příspěvek na naši další adopci. Ti lidé nás vůbec neznají a žijí v jiné části USA ale právě, když jsme se modlili o peníze na další adopci, naše modlitba byla ihned vyslyšena.

Nevzdáváme se naděje, že jednoho dne docílíme těhotenství, ale adopcí jsme otevřeli nové dveře. Máme jak v domě, tak v srdcích místo pro tolik dětí, kolik nám Pán Bůh chce dát a budeme i nadále otevření jeho plánu s dětmi. Pán Bůh odpovídá na modlitby, ale někdy to dělá zcela překvapujícím způsobem. Cítím s N.B., protože bych její dopis mohla docela dobře napsat já sama. Chci s ní však sdělit zkušenost, že když důvěřujeme Pánu, přirozeně se dostaví pokoj. A modlím se za to, aby se v její rodině brzy stal nádherný zázrak.

P.W., Idaho.

[CCI Family Foundations, Volume XXVI, Number 2, září-říjen 1999, str. 21.]

Pozn. redakce: *Možná, že si někteří čtenáři Zpráv pamatují, že jsme kdysi žádali o modlitby pro Martinu a jejího manžela, kteří také marně toužili po děťátku. I u nich měl zřejmě Pán Bůh jiné plány. Před rokem adoptovali šestiměsíční holčičku. Kromě nich jsou v naší farnosti ještě dva páry s adoptivním dítětem. Jeden pár adoptoval mladší holčičku k vlastnímu chlapci a druhý má již druhé miminko v dvouročném odstupu.*

K tomuto tématu jsme četli zajímavou nabídku v časopise Světlo č. 47/99 (str. 15). Kontemplativní řád sester premonstrátek v Doksanech nabízí modlitební pomoc těhotným maminkám a neplodným manželům. Budou rády, když se jim přihlásíte na adresu: 411 82 Doksany 1, tel.: 0411-861197. K nabídce přikládají i starou modlitbu ke sv. Norbertovi, patronovi neplodných manželů a těhotných žen.

Měření teplot při směnách

David Prentis

Některé naše členky, např. zdravotní sestry, pracují na směny. Ptají se, jak mají měřit teploty, nebo jestli má měření vůbec smysl. Myslíme, že má smysl a že se takové záznamy hodnotit dají. Mohou však vznikat problémy. Bazální teplota člověka (teplota měřena ve stavu odpočinku) má svůj denní rytmus. Je to sinusová křivka (jako vlna), která má nejvyšší bod kolem 16 hodin a nejnižší kolem 4 hodin. Když žena vstává v 5 hodin ráno, mívá nižší teplotu než kdyby vstala v 17 hodin. Domnívám se, že žena, která mívá jen jednu nebo dvě noční služby za sebou, by mohla počítat s tím, že se zachová denní rytmus teplot a že teploty budou podle denní doby. Když ovšem pracuje celý týden v noci, je možné, že si tělo zvykne na změnu a předělá svůj denní rytmus teplot. Nevím to ale přesně.

Když jste v této situaci, přečtete poznámky v učebnici na str. 115 (Všeobecné informace) a na straně 116 (Kdy měřit). Přidávám ještě následující rady z vyučovacích textů pro učitele:

Je možno navrhnout některý z následujících postupů:

1. *Měřte teplotu po probuzení z řádného denního spánku bez ohledu na denní dobu.*

2. *Jste-li pravidelně doma v určité době, odpočatá a málo aktivní, měřte teplotu v té době.*

3. *Měřte dřív než jdete spát, pokud možno nejzte a nepijte alespoň hodinu před tím.*

Zkrátka, zkoušejte různé možnosti pravidelného měření ve stejném cyklu. Zaznamenávejte každý způsob jinou barvou a porovnejte výsledky. Na konci 2 cyklů by se mělo ukázat co je pro vás nejlepší způsob.

Pečlivě sledujte výskyt hleny, který může nakonec být pro váš případ nejdůležitějším příznakem. V teplotní křivce budete pak hledat i jen malý vzestup, pro kontrolu hlenového symptomu.

Abychom mohli lépe pomáhat ženám v této situaci, prosíme o jejich spolupráci. Zašlete nám laskavě do Kladna nebo Zlatých Moravců své záznamy – pokud možno ze tří nebo více cyklů (uvítáme však i jednotlivé). Mohou to být buď fotokopie nebo opsané kopie. Důležité: označte jasně ty různé směny na záznamech! Pošleme vám za to nový sešit tabulek a uhradíme vaše poštovné poštovními známkami.

ZPRÁVY LPP vydává pětkrát ročně jako členský bulletin Ústředí Ligy pár páru v České republice, David a Michaela Prentisovi, Fügnerova 143/9, 272 01 Kladno, tel/fax: 0312-686642, E-mail: prentis@orfinet.cz, Internet: www.lpp.cz. Minimální členský příspěvek 100 Kč/Sk ročně. Starší čísla: 10 Kč/Sk včetně poštovného. Pla te složenkou typu C, v ČR případně poštovními známkami. Adresa na Slovensku: LPP, Manželia Jozef a Simona Predáčovci, Slovenskej armády 15, 953 01 Zlaté Moravce, tel.: 0814-421426. Kurzzy PPR pro manžele a snoubence – 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Kurzovné = 300 Kč/Sk za pár. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy.